

## Prijevod isječka – Bruno Daldossi

"Bruno Daldossi vozio se na selo, u prijateljevu kuću u šumi. Na putu je umalo pregazio lisicu. Mogao je pravovremeno zaustaviti automobil, no čuo je tek škripanje kočnica, a neposredno nakon tupi udarac i tihi zveket. Kartonska kutija u prtljažniku prevrnula se i slomila. Lisica je preživjela i boce su također ostale čitave i ležale su razbacane između njegove putne torbe i kutije prve pomoći. Na sreću nije bilo nikoga iza njega, niti mu je itko dolazio u susret. Ipak, taj mu je automobil ostavila Marlis.

Polja su bila prekrivena injem i magla se nadvila nad jezercima i šumama. Što li je htio u prirodi. Isključiti se, rekao je Paul Vogel. Kao da je moguće sam sebe isključiti. Samo je trebao nove poslove. Lišće je prekrilo travnjak ispred kuće, neprestano je kapalo s drveća, čak i kada je vjetar prestao puhati. Daldossi je izašao na terasu pušiti. Rano ujutro, kada je otišao u kuhinju popiti vode, s prozora je ugledao srnu. Prošla je pokraj žičane ograde i pogledala prema njemu. Ponadao se da bi se mogla vratiti, no slutio je da mu se ta želja neće ostvariti. To zapravo i nije bila želja, već reakcija. Morao je zadržati sve što je bilo neobično, a kako bi mogao to zadržati, moralo se ponoviti ili je on to morao uslikati.

U posljednje mu je vrijeme oslabila koncentracija i nije više reagirao dovoljno brzo. Već se događalo da je pustio kameru u automobilu, ne zbog toga što je zaboravio, već zbog toga što mu je u tom trenutku, kad je izašao iz automobila, bilo svejedno. Tog mračnog dana, kvrgave voćke u Vogelovom vrtu činile su mu se poput spodoba, kao da su s lišćem skinula svoj biljni ogrtač. Što je Daldossi duže promatrao debla i grane, to su mu se neprodornijima činila. Niti plavi brgljezi, koji su skakutali gore dolje po deblu, nisu mogli to promijeniti."